

Θ' ἐβγαίνω καὶ θὰ πορπατῶ 'ς ὅλα τὰ πολιτείας,
θεὰ γυρεύω μάστορα, θεὰ ζητῶ ἀργάτες

Χαλδ.
Τῆς ἄφηκε καὶ λίγο χρὸς ἐννεὰ χιλιάδες χρὸσια,
τῆς ἄφηκε καὶ γὰρ νὰ ζῇ χίλ' ἐργατῶν ἀμπέλι

Ἄρος. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀργάτ'ς Μακεδ.
(Ἀμπίν.) Ἀρκάτης Χίος Ἀρκάτες Κύπρ. Συνών. ἀργα-

τικός 2. β) Εἰδικώτερον ὁ ἐν ταῖς οἰκοδομικαῖς ἐργα-
σίαις βοηθὸς τῶν κτιστῶν ἐργάτης κομίζων τὰ διάφορα
οἰκοδομικὰ ὑλικά, οἷον λίθους, πηλὸν κττ. σύνηθ. καὶ

Πόντ. (Κερασ.) Σῦρ. κ.ά. γ) Τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ
ἐργάτου Κρήτ.: Φρ. Κάνω ἕναν ἀργάτη (ἐργάζομαι μίαν

ἡμέραν, δι' ἐν ἡμερομίσθιον) || Παροιμ. Ἀργάτη κάνεις;
ἀνὰ τὸνε τρώς (ὁ ἐργαζόμενος ἐπὶ ἡμερομισθίῳ λαμβάνει

τῶσα, ὅσα τοῦ ἀρκοῦν μόνον διὰ τὴν τροφήν τῆς ἐσπέ-
ρας. Συνών. φρ. μεροδοῦλι μεροφάει) Κρήτ. Συνών.

μεροκάματο. 2) Ἡ μέλισσα ἢ ἐργάτις Μακεδ. (Χαλ-
κιδ. κ.ά.): Λιγόδοιψαν οἱ ἀργάτις κί περιδοῖψαν οἱ βαδοῦρ

(οἱ κηφήνες) Χαλκιδ. 3) Μηχανὴ πλοίου ἱστιοφόρου
διὰ τῆς ὁποίας ἀνασύρεται ἡ ἄγκυρα ἢ ὄργανον διὰ τοῦ

ὁποίου ἀνέλκονται πλοῖα εἰς τὴν ξηρὰν ἢ ὄργανον ἐν γένει
διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέλκεται βάρος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.

Οἰν.) 4) Ὁ ἐν τῷ μύλῳ ὀρθίος περιστροφικὸς στῦλος
ἐκ τοῦ ὁποίου διὰ προσθέτου ὀριζοντίου βραχίονος ἐξα-

τῶνται μεγάλαι ἀγκύλαι τὰ λεγόμενα ψαλίδια χρησι-
μεύοντα εἰς τὴν ἄρσιν τῆς ἄνω μυλόπετρας καὶ τὴν

μετατόπισιν διὰ τῆς στροφῆς αὐτοῦ Ἀθ. β) Σιδηρὰ
ράβδος τοῦ μύλου μετὰ τὴν ὁποίαν σφίγγουν τὰ μάγγανα

Ρόδ. 5) Τὸ στροφεῖον τοῦ ἐλαιοπιεστηρίου, ἥτοι ὁ ἄξων
εἰς τὸν ὁποῖον περιελίσσεται τὸ σχοινίον τὸ περιστρέφον

τὸ πιεστήριον πολλαχ.: Ὅλη τὴν ἡμέραν σὰν τὸν ἀργάτη
γυρίζ' ὁ δόλιος, δὲν ἔχει στασιὸ Στερελλ. (Ἀράχ.) β) Μέγα

ὀριζόντιον ξύλον ἐν τῷ ἐλαιοτριβεῖν εἰς τὰς ὁπὰς τοῦ
ὁποίου στρέφεται τὸ στυράκι Χίος. 6) Μηχάνημα διὰ

τοῦ ὁποίου προσαρμίζονται καὶ περισφίγγονται εἰς τὰ
βαρέλλια ἀμφοτέραι αἱ βάσεις αὐτῶν Κρήτ. 7) Ὁ μο-

χλὸς παντὸς πιεστηρίου Σῦρ. 8) Τὸ ὑποστήριγμα τῶν
εἰς τὸν τόρνον προσαγομένων ξύλων ἀποτελούμενον ἐξ

ὀριζοντίου ξύλου μετὰ ποδῶν εἰς τὰ δύο ἅκρα Ναύστ.
Συνών. γαιδοουρίτσα. 9) Ὁργανον διὰ τοῦ ὁποίου

λεπτύνεται καὶ μεταβάλλεται εἰς σύρμα ὁ χρυσὸς ἢ ὁ ἄργυ-
ρος Ζάκ. 10) Ἀτρακτος Ἀμοργ. Σύμ. Συνών. ἀδρά-

χτι 1, ἀργαταρία 2. 11) Ξύλινον ὑποπόδιον τὸ ὁποῖον
προστίθεται ἐπὶ τοῦ ἐλάσματος τοῦ λίσγου (Πρακτ. Γεωργ.

222). 12) Μικρὸς κορμὸς δένδρου πολύκλωνος εἰς τὸν
ὁποῖον κατὰ τὸ Πάσχα ἀναρτοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις τὰ πασχα-

λινὰ κουλούρια Χάλκ. 13) Ἀρτος διτυρίτης ἢ κουλούρι
ἀπὸ ζύμην ἢ ὁποία ἐφύρθη μετὰ ζωμὸν ἀπὸ κουκκιά ἢ

ρεβίθια Κύπρ. 14) Θηλ. ἀρκατοῦ, ξηρὰ κολοκύνθη χρη-
σιμοποιουμένη ὡς δοχεῖον πρὸς μεταφορὰν ὕδατος Χίος.

15) Πληθ. ἀργάτις, οἱ μεγάλοι λίθοι οἱ ἐπιτιθέμενοι
ἐπὶ τῆς στέγης τῶν ἀσβεστοκαμίνων.

Εργατική ἢ, ἀμάρτ. ἐργατικὴ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
ἀργατ'κή Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -ική.
Ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία: Ὁ δεῖνα δὲν ἀντέχει

'ς τὴν ἐργατικὴν Ἀπύρανθ. Τὴν στέλν' 'ς τὴν ἀργατ'κή Πάγγ.
Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατικός 2.

Εργατίκι τό, Ζάκ.
Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργάτης καὶ τῆς καταλ. -ίκι.

Ὁ,τι ἀπολαμβάνει ὁ ἐργάτης εἰς εἶδος ὡς ἀμοιβὴν
τῆς ἐργασίας του. Συνών. ἀργατικός 1β.

Εργατικὸ τό, ἐργατικὸν Πόντ. (Κερασ. κ.ά.) ἐργα-
τικὸ Πόντ. (Κοτύωρ.) Χίος (Καρδάμ.) ἐργατικὸ Καππ.
(Ἀραβάν.) ἀργατικὸν Κάρπ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Τραπ.
Χαλδ. κ.ά.) ἀργατικὸ Ζάκ. Κάρπ. Κεφαλλ. Κρήτ. Κύθν.
Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Ὁφ.)
κ.ά. — Λεξ. Δημητρ. ἀργατ'κό Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ.ά.)
Μακεδ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.) κ.ά. ἀρκατικὸν Κύπρ.
ἀργατικὸ Ρόδ.

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. ἐργατικὸν = ἀμοιβὴ ἐργασίας.
Ἰδ. Liddell - Scott - Jones Addenda et corrigenda
λ. ἐργατικός.

1) Ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν μιᾶς ἡμέρας ἀμοιβὴ τοῦ ἐργά-
του εἰς χρῆμα, ἡμερομίσθιον Ἡπ. (Ζαγόρ. Τσαμαντ. κ.ά.)

Καππ. (Ἀραβάν.) Κεφαλλ. Κρήτ. Μέγαρ. Πελοπν. (Λακων.)
Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Στερελλ.

(Αἰτωλ. Ἀράχ.) — Λεξ. Δημητρ.: Ἐπῆρε τρεῖς δραχμὲς ἀργα-
τικὸ Κεφαλλ. Ἐπλερώθηκε τ' ἀργατικά του Κρήτ. Ζῶ μὲ τ' ἀρ-

γατ'κό μ' Ἡπ. Θὰ πάον νὰ πάρον τ' ἀργατ'κό μ' αὐτόθ.
Ἐδονκα ἱκατὸ δραμὲς γι' ἀργατ'κά Ζαγόρ. Πῆρα τ' ἀργατ'κά μ'

κ' ἔφ'κα αὐτόθ. Μῶφαγι τ' ἀργατ'κό οὐ δεῖνα Ἀράχ. Θὰ πλερώ-
σουμι πουλλὰ ἀργατ'κά Αἰτωλ. Ἐδῶκα 'τον τ' ἀργατικά τ' (τοῦ

ἔδωσα τὰ ἡμερομίσθιά του) Χαλδ. Συνών. ἀργατ'λί-
κι 2, μεροκάματο. β) Ἡ εἰς εἶδος ἀμοιβὴ τοῦ ἐργά-

του Ζάκ. Μέγαρ. Συνών. ἀργατίκι. 2) Ἡ ἐπὶ ἡμερη-
σίᾳ ἀμοιβῇ γινομένη ἐργασία τοῦ ἐργάτου Καππ. (Ἀραβάν.)

Μακεδ. (Πάγγ.) Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.
Σάντ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) — Λεξ. Δημητρ.: Δούλεψα - ἔκαμα

τρία ἀργατικά Λεξ. Δημητρ. Ἐντάγω ἀργατικὸν καὶ ζῶ (κά-
μνω ἀργατικὸ κτλ.) Χαλδ. Πάγω 'ς σ' ἀργατικὸν αὐτόθ.

Νὰ πάω 'ς ἐργατικὸ (θὰ πάγω εἰς ἀργατικὸ) Ἀραβάν. Ἐποί-
κα δέκα ἀργατικά (ἑποῖκα = ἔκαμα) Χαλδ. || Φρ. Ἀργατικὸν

δουλεύω (ἐργάζομαι ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀμοιβῇ) Κερασ. Συνών.
ἀργατικὴ, ἀργατ'λίκι 1, μεροκάματο. 3) Πε-

ριληπτικῶς ὁμάς. σύνολον ἐργατῶν οἱ ὁποῖοι ἀπὸ κοινοῦ
ἐκτελοῦν ἐργασίαν τινὰ εἴτε ἐπὶ μισθῷ εἴτε ἀμισθί Κάρπ.

Κύπρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Ρόδ. Χίος (Καρδάμ.): Θὰ βάλ' ἀρ-
γατικὸ (θὰ βάλω ἐργάτας διὰ νὰ κάμουν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο)

Ἀπύρανθ. || Ἄσμι.
Ἐχτὲς εἶχεν ὁ βασιλεὺς ἐργατικὸ μεγάλο,

ὅλοι ἐκόβαν μάρμαρα κ' ἐγὼ 'νοιγα πηγὰδι
Καρδάμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀργατ'εῖα 2. 4) Ὁ τόπος

ὅπου ἐργάζονται οἱ ἐργάται βιομηχανικῆς ἐπιχειρήσεως,
οἷον ραφείου, ὑποδηματοποιείου κττ. Λεξ. Δημητρ.:
Κατέβα 'ς τ' ἀργατικὸ νὰ μοῦ φέρης ἕνα χνάρι.

5) Βοῦς
ἀροτῆρ Κύνθ. Συνών. καματερό (ἰδ. καματερός).

***Εργατικόπουλλον** τό, ἀργατικόπον Πόντ. (Σάντ.
Χαλδ. κ.ά.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀργατικὸ διὰ τῆς παραγωγικῆς
καταλ. -πουλλογ.

Μικρὸν ἡμερομίσθιον: Ἐδῶκεν αὐτον τ' ἀργατικότον αὐτ'.

Εργατικός ἐπίθ. ἐργατικός λόγ. κοιν. ἀργατικός
σύνηθ. καὶ Πόντ. (Οἰν.) κ.ά. Θηλ. ἐργατίκισσα Κθεοτόκ.

Καραβέλ. 35 ἀργατίκισσα Κέρκ. ἀργατίκισσα Κεφαλλ.
Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπίθ. ἐργατικός.

1) Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν, φιλόπονος κοιν.: Ἀνθρω-
πος ἐργατικός. Γυναῖκα ἐργατικεῖα κοιν. Ὁ δεῖνα εἶναι ἐργα-
τικός καὶ θὰ ζήσῃ Κρήτ. || Ποίημ.

Ἀκουσε τ' ἀναστέναγμα τοῦ ναύτη, τ' ἀγωγιάτη,
τοῦ θεριστῆ τοῦ ἀργατικοῦ ἔμαθε τὸ τραγούδι

ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,91. 2) Οὐσ., ἐργάτης πολλαχ.: Δού-
λεψα πολλα χρόνια ἐργατικός πολλαχ. Ἦθελα νὰ βάλω ἐχτὲς

ἢ σήμερον δύο τρεῖς ἐργατίκισσες Κθεοτόκ. ἐν δ' ἄν. Συνών.

